

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 18.4.2018 asiassa R 972/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu.

Kanne 10.7.2018 – American Airlines v. komissio

(Asia T-430/18)

(2018/C 319/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: American Airlines, Inc. (Fort Worth, Texas, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor J. Poitras sekä asianajajat J. Ruiz Calzado ja J. Wileur)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vakiintuneiden oikeuksien hyväksymisestä 30.4.2018 tehdyn päätöksen C(2018) 2788
- velvoittamaan komission ja mahdolliset komissiota tukevat väliintulijat korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- toteuttamaan kaikki muut esillä olevan asian osalta tarvittavat toimenpiteet.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että Euroopan komissio on tehnyt sekä oikeudellisia virheitä että ilmeisiä arviointivirheitä tehdessään 30.4.2018 päätöksen C(2018) 2788, jossa komissio katsoi, että Delta voi saada vakiintuneet oikeudet American Airlinesin asiassa M.6607 antamien sitoumusten (sitoumukset) yhteydessä käyttöön antamiin lähtö- ja saapumisaikoihin.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen:

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen soveltaessaan virheellisiä oikeussääntöjä sitoumuksiin perustuvien vakiintuneiden oikeuksien saamiseen.

Kantaja väittää, että komissio päätti arvioidessaan, oliko Delta käyttänyt tarkoituksenmukaisesti sitoumuksiin perustuvia lähtö- ja saapumisaikoja, että asiassa oli tarpeen selvittää ainoastaan, ettei Deltan tilanteeseen liittynyt väärinkäytöstä. Kantaja väittää lisäksi, että toisin kuin komissio katsoi, sitoumusten sanamuodon, sisällön ja tavoitteen tutkimisen perusteella on katsottava, että väärinkäytöksen puuttuminen ei ole merkityksellistä, ja että sitoumuksiin perustuvan tarkoituksenmukaisen käytön käsitteen asianmukainen tulkinta olisi edellyttänyt, että komissio olisi selvittänyt, vastasiko lähtö- ja saapumisaikojen käyttö Deltan virallista tarjousta, jonka se teki saadakseen lähtö- ja saapumisaajat.

2. Toinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, että riidanalaiseen päätökseen liittyy ilmeisiä arviointivirheitä, kun siinä katsotaan, että Delta täytti tarkoituksenmukaista käyttöä koskevan vaatimuksen.

Kantaja väittää, että koska Delta päätti poiketa tarjouksestaan, komission olisi pitänyt selvittää, voidaanko tämä poikkeaminen ja lähtö- ja saapumisaikojen lopullinen käyttöaste hyväksyä ottaen huomioon merkitykselliset taloudelliset olosuhteet, ja arvioida, varmistetaanko kilpailu ja näin ollen kuluttajien etujen maksimointi.

Kanne 12.7.2018 – WN v. parlamentti

(Asia T-431/18)

(2018/C 319/26)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: WN (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Champetier)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 28.9.2017 tekemän päätöksen kantajan sopimuksen päättämisestä
- tarvittaessa kumoamaan vastaajan 4.4.2018 tekemän päätöksen kantajan 7.11.2017 tekemän oikaisuvaatimuksen hylkäämisestä
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle tämän väitetysti kärsimän aineettoman vahingon, jonka määräksi arvioidaan 20 000 euroa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu menettelyvirheisiin, joihin sisältyy puolustautumisoikeuksien loukkaaminen sekä erityisesti kuulluksi tulemistä koskevan oikeuden loukkaaminen ja perusteluvelvollisuuden laiminlyönti
- 2) Toinen kanneperuste perustuu sovittelumenettelyä koskevien säännösten ja määräysten sekä erityisesti Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen VII osaston soveltamisohjeiden 23 ja 25 artiklan virheelliseen soveltamiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu henkilöstösääntöjen 1 artiklan d kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 ja 23 artiklan sekä direktiivin 2006/54/EY ⁽¹⁾ virheelliseen soveltamiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu vastaajan tekemään, riidanalaisiin päätöksiin sisältyviä tietoja koskevaan ilmeiseen arviointivirheeseen.
- 5) Viides kanneperuste perustuu hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen, luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen ja vastaajalla kantajaa kohtaan olevan huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin.

⁽¹⁾ Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY (EUVL 2006, L 204, s. 23).